Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA 2008/118/ES

z dne 16. decembra 2008

o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS

(UL L 9, 14.1.2009, str. 12)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 2010/12/EU z dne 16. februarja 2010	L 50	1	27.2.2010

spremenjena z:

►**A1**	Pristopne pogodba Hrvaške (2012)	L 112	10	24.4.2012

▼B

DIREKTIVA SVETA 2008/118/ES

z dne 16. decembra 2008

o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 93 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov ([3]) je bila večkrat bistveno spremenjena. Ker so predvidene dodatne spremembe, bi jo bilo treba zaradi jasnosti nadomestiti.

(2) Pogoji za obračunavanje trošarine za blago, zajeto v Direktivi 92/12/EGS, v nadaljnjem besedilu „trošarinsko blago“, bi morali ostati usklajeni, da se zagotovi pravilno delovanje notranjega trga.

(3) Primerno je določiti trošarinsko blago, za katero se uporablja ta direktiva, in se zato sklicevati na Direktivo Sveta 92/79/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju davkov na cigarete ([4]), Direktivo Sveta 92/80/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju davkov na predelani tobak razen cigaret ([5]), Direktivo Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače ([6]), Direktivo Sveta 92/84/EGS z dne 19. oktobra 1992 o približevanju trošarinskih stopenj za alkohol in alkoholne pijače ([7]), Direktivo Sveta 95/59/ES z dne 27. novembra 1995 o davkih, razen prometnih davkov, ki vplivajo na porabo tobačnih izdelkov ([8]) in Direktivo Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije ([9]).

([1]) Mnenje z dne 18.11.2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([2]) Mnenje z dne 22.10.2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([3]) UL L 76, 23.3.1992, str. 1.
([4]) UL L 316, 31.10.1992, str. 8.
([5]) UL L 316, 31.10.1992, str. 10.
([6]) UL L 316, 31.10.1992, str. 21.
([7]) UL L 316, 31.10.1992, str. 29.
([8]) UL L 291, 6.12.1995, str. 40.
([9]) UL L 283, 31.10.2003, str. 51.

▼B

(4) Trošarinsko blago je lahko obdavčeno z drugimi posrednimi davki za posebne namene. Da pa ne bi ogrozili koristnih učinkov pravil Skupnosti glede posrednih davkov, bi morale v takih primerih države članice izpolnjevati nekatere bistvene elemente navedenih pravil.

(5) Da bi zagotovili prosto gibanje, obdavčenje blaga, ki ni trošarinsko blago, ne bi smelo povzročiti formalnosti, povezane s prestopom mej.

(6) Treba je zagotoviti uporabo formalnosti, kadar gre za gibanje trošarinskega blaga z ozemelj, ki so opredeljena kot del carinskega območja Skupnosti, vendar so izvzeta iz področja te direktive, na ozemlja, ki so opredeljena enako, vendar se za njih ta direktiva uporablja.

(7) Ker odložni postopki iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ([1]) določajo ustrezno spremljanje trošarinskega blaga, za katero veljajo določbe navedene uredbe, ni potrebna ločena uporaba sistema spremljanja trošarin, dokler za trošarinsko blago velja carinski odložni postopek ali režim Skupnosti.

(8) Ker je za pravilno delovanje notranjega trga še vedno potrebno, da so koncept trošarine in pogoji za njeno plačilo enaki v vseh državah članicah, je treba na ravni Skupnosti jasno določiti, kdaj se trošarinsko blago sprosti za porabo in kdo je davčni zavezanec za plačilo trošarine.

(9) Ker je trošarina davek na porabo nekega blaga, se ne bi smela zaračunavati za trošarinsko blago, ki je bilo v določenih okoliščinah uničeno ali nepovratno izgubljeno.

(10) Režim za pobiranje in vračanje trošarine vpliva na pravilno delovanje notranjega trga, zato bi moral slediti nediskriminacijskim merilom.

(11) V primeru nepravilnosti bi bilo treba trošarino zaračunati v državi članici, na ozemlju katere je bila storjena nepravilnost, ki je povzročila sprostitev v porabo, če pa ni mogoče ugotoviti, kje je bila nepravilnost storjena, pa v državi članici, kjer so jo odkrili. Če trošarinsko blago ne prispe v namembni kraj, nepravilnost pa ni bila odkrita, bi bilo treba šteti, da je bila nepravilnost storjena v odpremni državi članici.

([1]) UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

▼B

(12) Poleg primerov vračila, določenih v tej direktivi, bi morale države članice imeti možnost, kadar jim to omogoča namen te direktive, da lahko vrnejo trošarino, plačano za trošarinsko blago, sproščeno v porabo.

(13) Pravila in pogoji za dobave, ki so oproščene plačila trošarine, bi morali ostati usklajeni. Za plačila trošarine oproščeno dobavo organizacijam v drugih državah članicah bi bilo treba uporabljati potrdilo o oprostitvi.

(14) Jasno je treba opredeliti, kdaj je dovoljena brezcarinska prodaja potnikom, ki zapuščajo ozemlje Skupnosti, da ne bi prišlo do utaj in zlorab. Ker se osebe, ki potujejo po kopnem, lahko gibljejo pogosteje in svobodneje v primerjavi z osebami, ki potujejo z letalom ali ladjo, je tveganje, da potnik ne bo spoštoval določb glede uvoza brez davka in trošarine, posledično pa breme carinskih organov zaradi nadzora bistveno večje pri potovanju po kopnem. Zato je primerno določiti, da prodaja brez plačila trošarine na kopenskih mejah ne bi smela biti dovoljena, kar že velja v večini držav članic. Vendar bi morali določiti prehodno obdobje, v katerem bi države članice lahko še naprej uporabljale oprostitev plačila trošarine za blago, ki ga prodajajo brezcarinske prodajalne na kopenskih mejah s tretjo državo.

(15) Da se zagotovi pobiranje davčnega dolga, je treba izvajati preglede v obratih za proizvodnjo in skladiščenje, zato je treba za olajšanje takih pregledov ohraniti sistem skladišč, ki ga odobrijo pristojni organi.

(16) Določiti je treba tudi zahteve, v skladu s katerimi bi morali ravnati imetniki trošarinskih skladišč in trgovci brez statusa imetnika trošarinskega skladišča.

(17) Za trošarinsko blago bi bilo treba pred sprostitvijo v porabo zagotoviti, da se lahko giba znotraj Skupnosti pod režimom odloga plačila trošarine. Tako gibanje bi bilo treba dovoliti od trošarinskega skladišča do različnih namembnih krajev, zlasti do drugega trošarinskega skladišča, pa tudi do krajev, ki se v tej direktivi obravnavajo enako.

(18) Gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine bi bilo treba dovoliti tudi od kraja njihovega uvoza do omenjenih namembnih krajev in v skladu s tem bi bilo treba sprejeti določbe v zvezi s statusom oseb, ki lahko odpremljajo blago od navedenega kraja uvoza, ne pa tudi skladiščijo.

▼B

(19) Da se zagotovi plačilo trošarine v primeru nezaključenega postopka trošarinskega gibanja, bi morale države članice zahtevati zavarovanje, ki naj bi ga predložil imetnik trošarinskega odpremnega skladišča ali registrirani pošiljatelj ali, če odpremna država članica to dovoljuje, katera koli druga oseba, vključena v gibanje blaga, v skladu s pogoji, ki jih določijo države članice.

(20) Za zagotovitev pobiranja davkov po stopnjah, ki jih določijo države članice, bi morali pristojni organi imeti možnost, da sledijo gibanju trošarinskega blaga, zato bi bilo treba sprejeti določbe za spremljanje takega blaga.

(21) V ta namen je primerno uporabljati računalniško podprt sistem, ki je bil uveden na podlagi Odločbe št. 1152/2003/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2003 o informatizaciji gibanja in nadzora trošarinskih izdelkov ([1]). V nasprotju s podatki na papirju uporaba tega sistema omogoča, da se hitreje opravijo potrebne formalnosti, in olajša spremljanje gibanja trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine.

(22) Primerno je določiti postopek, na podlagi katerega trgovci obveščajo davčne organe držav članic o poslanih ali prejetih pošiljkah trošarinskega blaga. Upoštevati bi bilo treba položaj nekaterih prejemnikov, ki niso povezani v računalniško podprt sistem, vendar kljub temu lahko prejemajo trošarinsko blago, ki se giba pod režimom odloga plačila trošarine.

(23) Da se zagotovi pravilno izvajanje pravil, povezanih z gibanjem pod režimom odloga plačila trošarine, bi bilo treba razjasniti pogoje za začetek in konec gibanja ter za prenehanje odgovornosti.

(24) Treba je določiti postopke, ki se uporabljajo v primeru, ko računalniško podprt sistem ni na voljo.

(25) Za namene poenostavitve bi bilo treba državam članicam dovoliti, da določijo poseben režim za gibanje trošarinskega blaga z odlogom plačila trošarine, ki se v celoti izvaja na njihovem ozemlju, ali sklenejo dvostranske sporazume z drugimi državami članicami.

(26) Brez spreminjanja njihove splošne strukture je primerno razjasniti pravila obdavčenja in postopkovna pravila, ki se nanašajo na gibanje blaga, za katero je že bila plačana trošarina v državi članici.

(27) Za trošarinsko blago, ki ga nabavijo fizične osebe za lastno uporabo in ga same prevažajo v drugo državo članico, bi se morala trošarina plačati v državi članici, kjer je bilo blago nabavljeno, v skladu z načelom, ki ureja notranji trg.

([1]) UL L 162, 1.7.2003, str. 5.

▼B

(28) V primerih, kadar se trošarinsko blago po sprostitvi za porabo v državi članici skladišči v komercialne namene v drugi državi članici, je treba določiti, da nastane obveznost za plačilo trošarine v drugi državi članici. Zato bi bilo treba zlasti opredeliti pojem „komercialni namen“.

(29) Kadar kupijo trošarinsko blago osebe, ki niso imetniki trošarinskih skladišč ali registrirani prejemniki in ki ne opravljajo samostojne gospodarske dejavnosti, in ga neposredno ali posredno pošlje ali prevaža prodajalec ali nekdo v njegovem imenu, bi se morala trošarina plačati v namembni državi članici, treba pa bi bilo določiti postopek, v skladu s katerim mora ravnati prodajalec.

(30) Da bi se izognili navzkrižju interesov med državami članicami in dvojni obdavčitvi v primerih, ko se trošarinsko blago, ki je že sproščeno za porabo v eni državi članici, giba znotraj Skupnosti, bi bilo treba sprejeti določbe za primere nepravilnosti v zvezi s trošarinskim blagom po njegovi sprostitvi za porabo.

(31) Države članice bi morale imeti možnost zagotoviti, da je blago, ki je sproščeno za porabo, označeno z davčnimi ali nacionalnimi identifikacijskimi oznakami. Uporaba teh oznak ne bi smela ovirati trgovine znotraj Skupnosti.

Ker uporaba teh oznak ne bi smela povzročiti dvojne obdavčitve, bi bilo treba jasno opredeliti, da mora država članica, ki je izdala oznake, vrniti, odpustiti ali sprostiti vsak znesek, ki je bil plačan ali zajamčen za pridobitev takšnih oznak, če je obveznost plačila trošarine nastala ali je bila trošarina pobrana v drugi državi članici.

Da pa bi se izognili vsakršni zlorabi, bi morale države članice, ki so izdale te oznake, imeti možnost predpisati, da je treba za vračilo, odpustitev ali sprostitev predložiti dokazila o njihovem umiku ali uničenju.

(32) Uporaba običajnih zahtev glede gibanja in spremljanja trošarinskega blaga bi lahko pomenilo nesorazmerno administrativno obremenitev za male proizvajalce vina. Zato bi morale imeti države članice možnost, da te proizvajalce oprostijo nekaterih zahtev.

(33) Upoštevati bi bilo treba dejstvo, da za trošarinsko blago, ki se uporablja za oskrbo ladij in zrakoplovov, še ni bil najden primeren skupni pristop.

(34) Kar zadeva trošarinsko blago, ki se uporablja za gradnjo in vzdrževanje čezmejnih mostov med državami članicami, bi morale te države članice zaradi zmanjšanja upravnega bremena imeti možnost sprejeti ukrepe, ki odstopajo od običajnih pravil in postopkov za trošarinsko blago, ki se giblje iz ene države članice v drugo.

▼B

(35) Ukrepe za izvajanje te direktive bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([1]).

(36) Da bi omogočili obdobje prilagoditve elektronskemu nadzornemu sistemu za gibanje blaga z odlogom plačila trošarine, bi morale imeti države članice možnost, da izkoristijo prehodno obdobje, v katerem se tako gibanje lahko še naprej izvaja v skladu s formalnostmi, določenimi v Direktivi 92/12/EGS.

(37) Ker ciljev te direktive, to je zagotavljanja skupnega režima v zvezi z nekaterimi vidiki trošarine, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje zaradi obsega in učinkov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

1. Ta direktiva določa splošni režim za trošarino, ki neposredno ali posredno zadeva porabo naslednjega blaga (v nadaljnjem besedilu „trošarinsko blago“):

(a) energenti in električna energija, zajeti v Direktivi 2003/96/ES;

(b) alkohol in alkoholne pijače, zajeti v direktivah 92/83/EGS in 92/84/EGS;

(c) tobačni izdelki, zajeti v direktivah 95/59/ES, 92/79/EGS in 92/80/EGS.

2. Države članice lahko pobirajo druge posredne davke na trošarinsko blago za posebne namene, če so ti davki skladni z davčnimi pravili Skupnosti, ki se uporabljajo za trošarino ali davek na dodano vrednost, glede določanja davčne osnove, izračunavanja davka, davčne obveznosti in davčnega nadzora, ta pravila pa ne vključujejo določb o oprostitvah.

3. Države članice lahko pobirajo davke na:

(a) proizvode, ki niso trošarinsko blago;

(b) opravljanje storitev, vključno s tistimi, ki se nanašajo na trošarinsko blago in jih ni mogoče označiti za prometne davke.

Vendar pa pobiranje takih davkov pri trgovanju med državami članicami ne sme povzročati formalnosti, povezanih s prestopom meje.

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

Člen 2

Za trošarinsko blago velja obveznost plačila trošarine ob:

(a) njegovi proizvodnji, po potrebi vključno s pridobivanjem na ozemlju Skupnosti;

(b) njegovem uvozu na ozemlje Skupnosti.

Člen 3

1. Formalnosti, določene v carinskih določbah Skupnosti za vstop blaga na carinsko območje Skupnosti, se smiselno uporabljajo za vstop trošarinskega blaga v Skupnost z ozemlja iz člena 5(2).

2. Formalnosti, določene v carinskih določbah Skupnosti za izstop blaga s carinskega območja Skupnosti, se smiselno uporabljajo za izstop trošarinskega blaga iz Skupnosti na ozemlje iz člena 5(2).

3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 se Finski dovoli, da za gibanja trošarinskega blaga na svojem ozemlju v skladu s členom 4(2) in ozemljih iz člena 5(2)(c) uporablja enake postopke, kot so tisti, ki se uporabljajo za taka gibanja na njenem ozemlju v skladu s členom 4(2).

4. Poglavji III in IV se ne uporabljata za trošarinsko blago, za katero velja carinski odložni postopek ali ureditev.

Člen 4

V tej direktivi in v njenih izvedbenih določbah se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „imetnik trošarinskega skladišča“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima dovoljenje pristojnih organov države članice, da pri opravljanju svoje poslovne dejavnosti proizvaja, predeluje, skladišči, prejema in odpremlja trošarinsko blago pod režimom odloga plačila trošarine v trošarinskem skladišču;

2. „država članica“ in „ozemlje države članice“ pomeni ozemlje vsake države članice Skupnosti, za katero velja Pogodba, v skladu s členom 299 Pogodbe, z izjemo tretjih ozemelj;

3. „Skupnost“ in „ozemlje Skupnosti“ pomeni ozemlja držav članic, kakor so določena v točki 2;

4. „tretje ozemlje“ pomeni ozemlja iz člena 5(2) in (3);

5. „tretja država“ pomeni vsako državo ali ozemlje, za katero se Pogodba ne uporablja;

▼B

6. „carinski odložni postopek ali režim“ pomeni kateri koli posebni postopek, določen v Uredbi (EGS) št. 2913/92, ki se nanaša na carinski nadzor in se izvaja ob vstopu blaga držav nečlanic na carinsko območje Skupnosti, začasno hrambo, proste cone ali prosta skladišča ter katero koli ureditev, določeno v členu 84(1)(a) navedene uredbe;

7. „režim odloga plačila trošarine“ pomeni davčni režim, ki se uporablja za proizvodnjo, predelavo, skladiščenje ali gibanje trošarinskega blaga, za katero ne velja carinski odložni postopek in pri katerem je plačilo trošarine odloženo;

8. „uvoz trošarinskega blaga“ pomeni vstop trošarinskega blaga na območje Skupnosti, razen če se določi, da je blago ob vstopu na območje Skupnost predmet carinskega odložnega postopka ali režima, oziroma sproščeno iz carinskega odložnega postopka ali režima;

9. „registrirani prejemnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ji pristojni organi namembne države članice izdajo dovoljenje pod pogoji, ki jih določijo navedeni organi, da pri opravljanju svoje poslovne dejavnosti prejme trošarinsko blago, ki se giblje/potuje iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine;

10. „registrirani pošiljatelj“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ji pristojni organi države članice uvoza izdajo dovoljenje, da pri opravljanju svoje poslovne dejavnosti in pod pogoji, ki jih določijo navedeni organi, odpremlja le trošarinsko blago pod režimom odloga plačila trošarine ob sprostitvi v prosti promet v skladu s členom 79 Uredbe (EGS) št. 2913/92;

11. „trošarinsko skladišče“ pomeni kraj, kjer imetnik trošarinskega skladišča pri svojem poslovanju trošarinsko blago proizvaja, predeluje, skladišči, prejema ali odpremlja pod režimom odloga plačila trošarine, ob upoštevanju nekaterih pogojev, ki jih določijo pristojni organi države članice, v kateri se nahaja trošarinsko skladišče.

Člen 5

1. Ta direktiva in direktive iz člena 1 se uporabljajo za ozemlje Skupnosti.

2. Ta direktiva in direktive iz člena 1 se ne uporabljajo za naslednja ozemlja, ki so del carinskega območja Skupnosti:

(a) Kanarski otoki;

(b) francoski čezmorski departmaji;

(c) Ålandski otoki;

(d) Kanalski otoki.

▼B

3. Ta direktiva in direktive iz člena 1 se ne uporabljajo za ozemlja iz člena 299(4) Pogodbe, niti za druga naslednja ozemlja, ki niso del carinskega območja Skupnosti:

(a) otok Heligoland;

(b) območje Büsingen;

(c) Ceuta;

(d) Melilla;

(e) Livigno;

(f) Campione d'Italia;

(g) italijanski del Luganskega jezera;

4. Španija lahko z uradno izjavo sporoči, da se od prvega dne drugega meseca po vložitvi take izjave za Kanarske otoke uporabljajo ta direktiva in direktive iz člena 1 za vse trošarinsko blago ali nekatere izdelke iz člena 1, ob upoštevanju ukrepov za prilagoditev veliki oddaljenosti Kanarskih otokov.

5. Francija lahko z uradno izjavo sporoči, da se od prvega dne drugega meseca po vložitvi take izjave za francoske čezmorske departmaje uporabljajo ta direktiva in direktive iz člena 1 za vse trošarinsko blago ali nekatere izdelke iz člena 1, ob upoštevanju ukrepov za prilagoditev veliki oddaljenosti departmajev.

6. Z določbami te direktive Grčiji ni preprečena ohranitev posebnega statusa gore Atos, ki je zagotovljen s členom 105 grške ustave.

Člen 6

1. Glede na konvencije in pogodbe, sklenjene s Francijo, Italijo, Ciprom in Združenim kraljestvom, se Kneževina Monako, San Marino in suverene cone Združenega kraljestva Akrotiri in Dhekelia in otok Man pri uporabi te direktive ne obravnavajo kot tretje države.

2. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi, da se gibanje trošarinskega blaga, ki

(a) izhaja iz Kneževine Monako ali je namenjeno tja, obravnava kot gibanje, ki izhaja iz Francije ali je tja namenjeno;

(b) izhaja iz San Marina ali je namenjeno tja, obravnava kot gibanje, ki izhaja iz Italije ali je tja namenjeno;

(c) izhaja iz suverenih con Združenega kraljestva Akrotiri in Dhekelia ali je namenjeno tja, obravnava kot gibanje, ki izhaja s Cipra ali je tja namenjeno;

(d) izhaja z otoka Man ali je namenjeno tja, obravnava kot gibanje, ki izhaja iz Združenega kraljestva ali je tja namenjeno.

▼B

3. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi, da se gibanje trošarinskega blaga, ki izhaja iz Jungholza in Mittelberga (Kleines Walsertal) ali je namenjeno tja, obravnava kot gibanje, ki izhaja iz Nemčije ali je tja namenjeno.

POGLAVJE II

OBVEZNOST PLAČILA, POVRAČILO, OPROSTITEV TROŠARINE

ODDELEK 1

Kraj in čas obveznosti za plačilo

Člen 7

1. Obveznost za plačilo trošarine nastane ob sprostitvi v porabo in v državi članici, kjer se to zgodi.

2. V tej direktivi „sprostitev v porabo“ pomeni:

(a) odprema trošarinskega blaga, vključno z nepravilno odpremo, iz režima odloga plačila trošarine;

(b) skladiščenje trošarinskega blaga zunaj režima odloga plačila trošarine, pri katerem se trošarina v skladu z veljavnimi določbami prava Skupnosti in nacionalne zakonodaje ne pobira;

(c) proizvodnja trošarinskega blaga, vključno z nepravilno proizvodnjo, zunaj režima odloga plačila trošarine;

(d) uvoz trošarinskega blaga, vključno z nepravilnim uvozom, razen če se za trošarinsko blago takoj po uvozu začne režim odloga plačila trošarine.

3. Trošarine se sprostijo v porabo:

(a) v primerih iz člena 17(1)(a)(ii), ko registrirani prejemnik prejme trošarinsko blago;

(b) v primerih iz člena 17(1)(a)(iv), ko prejemnik prejme trošarinsko blago;

(c) v primerih iz člena 17(2), ko se trošarinsko blago prejme na kraju neposredne dobave.

4. Trošarinsko blago, ki je v režimu odloga plačila trošarine in je popolnoma uničeno ali nepovratno izgubljeno zaradi same narave blaga, nepredvidljivih okoliščin, višje sile ali soglasja pristojnih organov države članice, se ne šteje za sprostitev v porabo.

Za namene te direktive se blago šteje za popolnoma uničeno ali nepovratno izgubljeno, kadar ga kot trošarinsko blago ni več mogoče uporabljati.

▼B

V primeru popolnega uničenja ali nepovratne izgube se pristojnim organom države članice, v kateri je prišlo do popolnega uničenja ali nepovratne izgube zadevnega trošarinskega blaga, ali – če ni mogoče ugotoviti, kje se je blago izgubilo – v kateri je bilo blago najdeno, predloži ustrezno dokazilo.

5. Vsaka država članica določi svoja pravila in pogoje, v skladu s katerimi se opredelijo v odstavku 4 navedene izgube.

Člen 8

1. Oseba, ki postane zavezanec za plačilo trošarine, je:

(a) v zvezi z odpremo trošarinskega blaga iz režima odloga plačila trošarine iz člena 7(2)(a):

(i) imetnik trošarinskega skladišča, registrirani prejemnik ali katera koli druga oseba, ki sprosti ali v imenu katere se trošarinsko blago sprosti iz režima odloga plačila trošarine ali v primeru, ko je to blago nepravilno odpremljeno iz trošarinskega skladišča, vse druge osebe, vključene pri tej odpremi;

(ii) v primeru nepravilnosti med gibanjem trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine iz člena 10(1), (2) in (4): imetnik trošarinskega skladišča, registrirani pošiljatelj ali katera koli druga oseba ali osebe, ki so jamčili za plačilo trošarine v skladu s členom 18(1) in (2), ali katera koli oseba, ki je sodelovala pri nepravilni odpremi in je vedela oziroma je razumno pričakovati, da bi morala vedeti, za nepravilnosti pri odpremi;

(b) v zvezi s skladiščenjem trošarinskega blaga iz člena 7(2)(b): oseba, ki skladišči trošarinsko blago ali katera koli druga oseba, vključena v njegovo skladiščenje;

(c) v zvezi s proizvodnjo trošarinskega blaga iz člena 7(2)(c): oseba, ki proizvaja trošarinsko blago ali, v primeru nepravilne proizvodnje, katera koli druga oseba, vključena v njegovo proizvodnjo;

(d) v zvezi z uvozom trošarinskega blaga iz člena 7(2)(d): oseba, ki prijavi trošarinsko blago ali v imenu katere se to blago prijavi ob uvozu oziroma, v primeru nepravilnega uvoza, katera koli druga oseba, povezana z uvozom.

2. Kadar je več oseb zavezanih plačilu enega trošarinskega dolga, so te solidarno zavezane k plačilu takšnega dolga.

Člen 9

Uporabljajo se tisti pogoji obveznosti plačila in stopnje trošarine, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine v državi članici, kjer se blago sprosti v porabo.

▼B

Trošarina se obračuna in pobere, ter, kadar je to primerno, vrne ali odpusti v skladu s postopki posamezne države članice. Države članice uporabljajo enake postopke za domače blago in blago iz drugih držav članic.

Člen 10

1. Če je med gibanjem trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine prišlo do nepravilnosti, zaradi česar je bilo trošarinsko blago sproščeno v porabo v skladu s členom 7(2)(a), se trošarinsko blago sprosti v porabo v državi članici, kjer se je nepravilnost zgodila.

2. Če se je med gibanjem trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine odkrila nepravilnost, zaradi česar je bilo trošarinsko blago sproščeno v porabo v skladu s členom 7(2)(a), in ni mogoče ugotoviti, kje je prišlo do nepravilnosti, velja, da se je zgodila v državi članici in v času, ko je bila ugotovljena.

3. V primerih iz odstavkov 1 in 2 obvestijo pristojni organi države članice, v kateri je bilo blago sproščeno v porabo ali šteje, da je bilo sproščeno v porabo, pristojne organe odpremne države članice.

4. Če trošarinsko blago pod režimom odloga plačila trošarine ne prispe v namembni kraj in če med gibanjem ni bila odkrita nobena nepravilnost, zaradi česar bi bilo trošarinsko blago sproščeno v porabo v skladu s členom 7(2)(a), velja, da je bila nepravilnost storjena v odpremni državi članici in v trenutku, ko se je gibanje začelo, razen če se v štirih mesecih po začetku gibanja v skladu s členom 20(1) pristojnim organom odpremne države članice predloži dokaz o koncu gibanja v skladu s členom 20(2) ali o kraju, kjer je bila nepravilnost storjena.

Če oseba, ki je zagotovila plačilo v skladu s členom 18, ni vedela, da blago ni prispelo v namembni kraj, ali pa obstaja možnost, da tega ni vedela, se ji odobri enomesečni rok od dneva, ko ji pristojni organi odpremne države članice to sporočijo, da bi lahko predložila dokaz o koncu gibanja v skladu s členom 20(2) oziroma o kraju, kjer je bila nepravilnost storjena.

5. Če pa se v primerih iz odstavkov 2 in 4 pred potekom treh let od začetka gibanja v skladu s členom 20(1) ugotovi, v kateri državi članici se je dejansko zgodila nepravilnost, se uporabijo določbe iz odstavka 1.

V teh primerih pristojni organi države članice, v kateri se je zgodila nepravilnost, obvestijo pristojne organe države članice, v kateri se je trošarina pobrala, ti pa jo povrnejo ali odpustijo, takoj ko druga država članica predloži dokaz, da je trošarino pobrala.

6. Za namene tega člena „nepravilnost“ pomeni okoliščine med gibanjem trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine, zaradi katerih se gibanje oziroma del gibanja trošarinskega blaga ni končalo v skladu s členom 20(2), razen okoliščine iz člena 7(4).

▼B

ODDELEK 2

Povračilo in odpustitev

Člen 11

Poleg primerov iz členov 33(6), 36(5) ter 38(3) ter členov iz direktiv, navedenih v členu 1, lahko pristojni organi države članice, v kateri je bilo to blago sproščeno v porabo v primerih, ki jih je določila država članica, in v skladu s pogoji, ki jih države članice določijo, da bi preprečile kakršno koli utajo ali zlorabo, trošarino na trošarinsko blago, sproščeno v porabo, na zahtevo zadevne osebe povrnejo ali odpustijo.

Tako vračilo ali odpustitev ne smeta povzročiti oprostitev, razen tistih, določenih v členu 12 in v kateri od direktiv iz člena 1.

ODDELEK 3

Oprostitve

Člen 12

1. Trošarina se ne plačuje za trošarinsko blago, namenjeno:

(a) da se uporabi v okviru diplomatskih ali konzularnih odnosov;

(b) da ga uporabijo mednarodne organizacije, ki jih javne oblasti države članice gostiteljice priznajo kot take, in člani takšnih organizacij v mejah in pod pogoji, določenimi v mednarodnih konvencijah o ustanovitvi teh organizacij ali v sporazumih o sedežu;

(c) da ga uporabijo oborožene sile vsake države članice Severnoatlantske pogodbe, ki ni država članica, v kateri nastane obveznost plačila trošarine, za potrebe teh sil, civilnega osebja, ki jih spremlja, ali za oskrbo njihovih menz in kantin;

(d) da ga uporabijo oborožene sile Združenega kraljestva, ki so v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Republike Ciper z dne 16. avgusta 1960 nameščene na Cipru, za potrebe teh sil, civilnega osebja, ki jih spremlja, ali za oskrbo njihovih menz in kantin;

(e) da se porabi v skladu s sporazumom, sklenjenim s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami, če je tak sporazum dovoljen ali potrjen glede oprostitve plačila davka na dodano vrednost.

2. Za oprostitve veljajo pogoji in omejitve, ki jih določi država članica gostiteljica. Države članice lahko odobrijo oprostitve kot vračilo trošarine.

▼B

Člen 13

1. Brez poseganja v člen 21(1) trošarinsko blago, ki je pod režimom odloga plačila trošarine namenjeno prejemniku iz člena 12(1), spremlja potrdilo o oprostitvi.

2. Komisija v skladu s postopkom iz člena 43(2) določi obliko in vsebino potrdila o oprostitvi.

3. Postopek iz členov 21 do 27 se ne uporablja za gibanja trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine, namenjenega oboroženim silam iz člena 12(1)(c), za katerega velja postopek, ki neposredno temelji na Severnoatlantski pogodbi.

Vendar države članice lahko določijo, da se postopek iz členov 21 do 27 uporablja za takšna gibanja, ki se odvijajo izključno na njihovem ozemlju ali – po dogovoru med zadevnimi državami članicami – med njihovimi ozemlji.

Člen 14

1. Države članice lahko oprostijo plačilo trošarine za trošarinsko blago, ki ga dobavijo brezcarinske prodajalne in ga potniki na poletu ali morski plovbi v osebni prtljagi odnesejo na tretje ozemlje ali v tretjo državo.

2. Blago, dobavljeno na letalu ali ladji med poletom ali morsko plovbo na tretje ozemlje ali v tretjo državo, se obravnava enako kakor blago, ki ga dobavljajo brezcarinske prodajalne.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se oprostitve iz odstavkov 1 in 2 uporabljajo tako, da se preprečijo morebitne utaje, izogibanja ali zlorabe.

4. Države članice, ki imajo 1. julija 2008 brezcarinske prodajalne, ki se ne nahajajo na letališču ali v pristanišču, lahko do 1. januarja 2017 oprostijo plačilo trošarine za trošarinsko blago, ki ga dobavijo brezcarinske prodajalne in ga potniki v osebni prtljagi odnesejo na tretje ozemlje ali v tretjo državo.

5. V tem členu se uporabljajo naslednje opredelitve:

(a) „brezcarinska prodajalna“ pomeni vsako poslovalnico na letališču ali v pristanišču, ki izpolnjuje pogoje, ki jih določijo pristojni organi držav članic, zlasti na podlagi odstavka 3;

(b) „potnik, ki potuje na tretje ozemlje ali v tretjo državo“ pomeni vsakega potnika z dokumentom za potovanje po zraku ali morju, ki dokazuje, da je neposredni končni namembni kraj letališče ali pristanišče na tretjem ozemlju ali v tretji državi.

▼B

POGLAVJE III

PROIZVODNJA, PREDELAVA IN SKLADIŠČENJE

Člen 15

1. Vsaka država članica določi pravila glede proizvodnje, predelave in skladiščenja trošarinskega blaga, za katero velja ta direktiva.

2. Proizvodnja, predelava in skladiščenje trošarinskega blaga, za katerega trošarina še ni plačana, se opravljajo v trošarinskem skladišču.

Člen 16

1. Za odprtje in delovanje trošarinskega skladišča mora imetnik trošarinskega skladišča pridobiti dovoljenje pristojnih organov države članice, v kateri je trošarinsko skladišče.

To dovoljenje je v skladu s pogoji, ki jih oblasti smejo določiti zaradi preprečitve kakršne koli utaje ali zlorabe.

2. Imetnik trošarinskega skladišča mora:

(a) po potrebi zagotoviti zavarovanje za kritje tveganj, povezanih s proizvodnjo, predelavo in skladiščenjem trošarinskega blaga;

(b) ravnati v skladu z zahtevami, ki jih določi država članica, na ozemlju katere je trošarinsko skladišče;

(c) za vsako trošarinsko skladišče voditi evidenco zalog in gibanja trošarinskega blaga;

(d) v svoje trošarinsko skladišče vnesti in ob koncu gibanja vpisati v evidenco vse trošarinsko blago, ki se giba pod režimom odloga plačila trošarine, razen, kjer se uporablja člen 17(2);

(e) privoliti v vsak nadzor in preverjanje zalog.

Pogoje zavarovanja iz točke (a) določijo pristojni organi države članice, ki izda dovoljenje za trošarinsko skladišče.

POGLAVJE IV

GIBANJE TROŠARINSKEGA BLAGA POD REŽIMOM ODLOGA PLAČILA TROŠARINE

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 17

1. Trošarinsko blago se lahko giba pod režimom odloga plačila trošarine na ozemlju Skupnosti, tudi kadar se blago giba prek tretje države ali tretjega ozemlja:

▼B

(a) od trošarinskega skladišča do:

(i) drugega trošarinskega skladišča:

(ii) registriranega prejemnika;

(iii) kraja, kjer trošarinsko blago zapusti ozemlje Skupnosti, kot je navedeno v členu 25(1);

(iv) prejemnika iz člena 12(1), kadar je blago odpremljeno iz druge države članice;

(b) od kraja uvoza do katerega koli namembnega kraja iz točke (a), kadar blago odpremi registrirani pošiljatelj.

Za namene tega člana „kraj uvoza“ pomeni kraj, kjer se nahaja blago, ko se sprosti v prosti promet v skladu s členom 79 Uredbe (EGS) št. 2913/92.

2. Z odstopanjem od točk (i) in (ii) odstavka 1(a) in odstavka 1(b) tega člena in razen primera iz člena 19(3) lahko namembna država članica pod pogoji, ki jih lahko sama določi, dovoli gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine do kraja neposredne dobave, ki je na njenem ozemlju, kadar ta kraj določi imetnik trošarinskega skladišča v namembni državi članici ali registrirani prejemnik.

Ta imetnik trošarinskega skladišča ali ta registrirani prejemnik je še naprej odgovoren za predložitev poročila o prejemu iz člena 24(1).

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata tudi za gibanje trošarinskega blaga, za katero je predpisana ničelna trošarinska stopnja in ki ni sproščeno v porabo.

Člen 18

1. Pristojni organi odpremne države članice zahtevajo pod pogoji, ki jih sami določijo, da se tveganje, ki izhaja iz gibanja trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine, zavaruje z zavarovanjem, ki ga zagotovi imetnik odpremnega trošarinskega skladišča ali registrirani pošiljatelj.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi odpremne države članice pod pogoji, ki jih sami določijo, omogočijo, da zavarovanje iz odstavka 1 zagotovi prevoznik ali letalski prevoznik, lastnik trošarinskega blaga, prejemnik ali skupaj dva ali več izmed teh oseb in oseb iz odstavka 1.

3. Zavarovanje velja na celotnem območju Skupnosti. Podrobna pravila v zvezi z zavarovanjem določijo države članice.

4. Odpremna država članica lahko opusti obveznost zagotavljanja zavarovanja pri naslednjem gibanju trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine:

(a) gibanje, ki se v celoti izvaja na njenem ozemlju;

(b) gibanje energentov znotraj Skupnosti po morju ali po fiksnih cevovodih, kadar se druge zadevne države članice s tem strinjajo.

▼B

Člen 19

1. Registrirani prejemnik ne sme niti skladiščiti niti odpremljati trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine.

2. Registrirani prejemnik izpolni naslednje zahteve:

(a) pred odpremo trošarinskega blaga jamči plačilo trošarine pod pogoji, ki jih določijo pristojni organi namembne države članice;

(b) ob koncu gibanja v evidenco vnese trošarinsko blago, ki ga je prejel pod režimom odloga plačila trošarine;

(c) privoli v vse preglede, ki pristojnim organom namembne države članice omogočajo ugotoviti, da je blago dejansko prejeto.

3. Za registriranega prejemnika, ki prejme trošarinsko blago le občasno, je dovoljenje iz člena 4(9) omejeno na določeno količino trošarinskega blaga, enega pošiljatelja in določeno časovno obdobje. Države članice lahko omejijo dovoljenje na eno samo gibanje.

Člen 20

1. Gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine se v primerih iz člena 17(1)(a) te direktive začne, ko trošarinsko blago zapusti odpremno trošarinsko skladišče, in, v primerih iz njenega člena 17(1)(b), ko je trošarinsko blago dano v prosti promet v skladu s členom 79 Uredbe (EGS) št. 2913/92.

2. Gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine se v primerih iz točk (i), (ii) in (iv) člena 17(1)(a) in člena 17(1)(b) konča, ko prejemnik prejme pošiljko trošarinskega blaga, in v primerih iz točke (iii) člena 17(1)(a), ko trošarinsko blago zapusti ozemlje Skupnosti.

ODDELEK 2

Postopek, v skladu s katerim je treba ravnati pri gibanju trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine

Člen 21

1. Za trošarinsko blago se šteje, da se giblje pod režimom odloga plačila trošarine, če ga spremlja elektronski administrativni dokument, obdelan v skladu z odstavkoma 2 in 3.

▼B

2. Za namene odstavka 1 tega člena pošiljatelj predloži osnutek elektronskega administrativnega dokumenta pristojnim organom odpremne države članice z uporabo računalniško podprtega sistema iz člena 1 Odločbe št. 1152/2003/ES (v nadaljnjem besedilu „računalniško podprti sistem“).

3. Pristojni organi odpremne države članice elektronsko preverijo podatke v osnutku elektronskega administrativnega dokumenta.

Kadar podatki niso veljavni, se o tem takoj obvesti pošiljatelja.

Kadar so ti podatki potrjeni, pristojni organi odpremne države članice dokument opremijo z enotno administrativno referenčno oznako in jo sporočijo pošiljatelju.

4. V primerih iz točk (i), (ii) in (iv) člena 17(1)(a), člena 17(1)(b) ter člena 17(2) pristojni organi odpremne države članice nemudoma pošljejo elektronski administrativni dokument pristojnim organom namembne države članice, ki ga pošlje prejemniku, če je ta imetnik trošarinskega skladišča ali registrirani prejemnik.

Kadar je trošarinsko blago namenjeno imetniku trošarinskega skladišča v odpremni državi članici, pristojni organi te države članice pošljejo elektronski administrativni dokument neposredno njemu.

5. V primeru iz točke (iii) člena 17(1)(a) te direktive pristojni organi odpremne države članice pošljejo elektronski administrativni dokument pristojnim organom države članice, v kateri je izvozna deklaracija vložena v skladu s členom 161(5) Uredbe (ES) št. 2913/92 (v nadaljnjem besedilu „država članica izvoza“), če ta država članica ni odpremna država članica.

6. Pošiljatelj predloži tiskano različico elektronskega administrativnega dokumenta, ki spremlja trošarinsko blago, ali kateri koli komercialni dokument, v katerem je navedena jasno prepoznavna enotna administrativna referenčna oznaka. Ta dokument se mora po potrebi pokazati pristojnim organom med celotnim gibanjem pod režimom odloga plačila trošarine.

7. Pošiljatelj lahko prekliče elektronski administrativni dokument, če se gibanje ni začelo v skladu s členom 20(1).

8. Pošiljatelj lahko med gibanjem pod režimom odloga plačila trošarine in z uporabo računalniško podprtega sistema spremeni namembni kraj in navede nov namembni kraj, ki mora biti eden od namembnih krajev iz točk (i), (ii) ali (iii) člena 17(1)(a), ali, če je to primerno, iz člena 17(2).

Člen 22

1. V primeru gibanja energentov pod režimom odloga plačila trošarine po morju ali celinskih vodnih poteh do prejemnika, ki ni dokončno znan v času, ko pošiljatelj predloži osnutek elektronskega administrativnega dokumenta iz člena 21(2), lahko pristojni organi odpremne države članice pošiljatelju dovolijo, da v navedenem dokumentu izpusti podatke o prejemniku.

▼B

2. Takoj ko so podatki o prejemniku znani in najpozneje ob koncu gibanja, jih pošiljatelj po postopku iz člena 21(8) pošlje pristojnim organom odpremne države članice.

Člen 23

Pristojni organi odpremne države članice lahko pod pogoji, ki jih določi ta država članica, dovoli, da pošiljatelj razdeli gibanje energentov pod režimom odloga plačila trošarine v vsaj dve vrsti gibanja, če:

1. se skupna količina trošarinskega blaga ne spremeni;

2. se razdelitev opravi na ozemlju države članice, ki tak postopek dovoljuje;

3. so pristojni organi te države članice obveščeni o kraju, kjer poteka ta razdelitev.

Države članice obvestijo Komisijo, ali dovolijo razdelitev gibanja na njihovem ozemlju in pod katerimi pogoji. Komisija te podatke posreduje drugim državam članicam.

Člen 24

1. Ob prejemu trošarinskega blaga v katerem koli namembnem kraju iz točk (i), (ii) ali (iv) člena 17(1)(a) ali iz člena 17(2) prejemnik pristojnim organom namembne države članice z uporabo računalniško podprtega sistema takoj in najpozneje v petih delovnih dneh po koncu gibanja – razen v primerih, ki se pristojnim organom ustrezno utemeljijo – predloži poročilo o prejemu blaga (v nadaljnjem besedilu „poročilo o prejemu“).

2. Pooblaščeni organi namembne države članice določijo pravila predložitve poročila o prejemu blaga s strani prejemnikov iz člena 12(1).

3. Pristojni organi namembne države članice elektronsko preverijo podatke v poročilu o prejemu.

Kadar podatki niso veljavni, je pošiljatelj o tem takoj obveščen.

Ko so ti podatki potrjeni, pristojni organi namembne države članice prejemniku potrdijo registracijo poročila o prejemu in ga posredujejo pristojnim organom odpremne države članice.

4. Pristojni organi odpremne države članice poročilo o prejemu pošljejo pošiljatelju. Kadar sta kraj odpreme in namembni kraj v isti državi članici, pristojni organi te države članice pošljejo poročilo o prejemu neposredno pošiljatelju.

▼B

Člen 25

1. V primerih iz točke (iii) člena 17(1)(a) in, če je to ustrezno, iz člena 17(1)(b) te direktive pripravijo poročilo o izvozu pristojni organi države članice izvoza na podlagi overovitve s strani carinskega urada izstopa, kot je navedeno v členu 793(2) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti [1], ali pa urad, pri katerem se opravijo formalnosti iz člena 3(2) te direktive; poročilo potrjuje, da je trošarinsko blago zapustilo ozemlje Skupnosti.

2. Pristojni organi države članice izvoza elektronsko preverijo podatke v overovitvi iz odstavka 1. Ko so ti podatki preverjeni in kadar odpremna država članica ni država članica izvoza, pristojni organi države članice izvoza pošljejo poročilo o izvozu pristojnim organom odpremne države članice.

3. Pristojni organi odpremne države članice pošljejo pošiljatelju poročilo o izvozu.

Člen 26

1. Z odstopanjem od člena 21(1), kadar računalniško podprti sistem ni na voljo v odpremni državi članici, lahko pošiljatelj začne gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine pod pogojem, da:

(a) blago spremlja papirni dokument, ki vsebuje iste podatke kot osnutek elektronskega administrativnega dokumenta iz člena 21(2);

(b) pristojne organe odpremne države obvesti o odpremi pred začetkom gibanja.

Odpremna država članica lahko pred začetkom gibanja zahteva tudi kopijo dokumenta iz točke (a), preverjanje podatkov iz te kopije in, če je za nerazpoložljivost odgovoren pošiljatelj, ustrezno pojasnilo o razlogih za to nerazpoložljivost.

2. Ko je računalniško podprti sistem spet na voljo, pošiljatelj v skladu s členom 21(2) predloži osnutek elektronskega administrativnega dokumenta.

Takoj, ko so podatki iz elektronskega administrativnega dokumenta potrjeni v skladu s členom 21(3), ta dokument nadomesti papirni dokument iz odstavka 1(a) tega člena. Člen 21(4) in (5) ter člena 24 in 25 se smiselno uporabljajo.

3. Dokler podatki iz elektronskega administrativnega dokumenta niso potrjeni, šteje, da gibanje poteka pod režimom odloga plačila trošarine na podlagi paprinega dokumenta iz odstavka 1(a).

[1] UL L 253, 11.10.1993, str. 1.

▼B

4. Pošiljatelj mora hraniti izvod papirnega dokumenta iz odstavka 1(a).

5. Če računalniško podprti sistem ni na voljo v odpremni državi članici, pošiljatelj sporoči informacije iz člena 21(8) ali člena 23 z drugimi komunikacijskimi sredstvi. V ta namen obvesti pristojne organe odpremne države članice pred spremembo namembnega kraja ali ko se začne delitev gibanja. Odstavki 2 do 4 tega člena se smiselno uporabljajo.

Člen 27

1. Če v primerih iz člena 17(1)(a)(i), (ii) in (iv), 17(1)(b) in 17(2) potrdila o prejemu iz člena 24(1) ob zaključku gibanja ni mogoče predložiti v roku iz tega člena, zato ker v namembni državi članici ni na voljo računalniško podprtega sistema ali ker v primeru iz člena 26(1) še niso bili opravljeni postopki iz člena 26(2), prejemnik predloži pristojnim organom namembne države članice, razen v upravičenih primerih, papirni dokument, ki vsebuje iste podatke kot potrdilo o prejemu in potrjuje konec gibanja.

Razen kadar lahko prejemnik v kratkem roku prek računalniško podprtega sistema ali v utemeljenih primerih predloži pristojnim organom namembne države članice potrdilo o prejemu iz člena 24(1), ti organi pošljejo izvod papirnega dokumenta iz prvega pododstavka pristojnim organom odpremne države članice, ki ga posreduje pošiljatelju ali zagotovi, da mu ostane na voljo.

Takoj ko je računalniško podprt sistem spet na voljo v namembni državi članici ali ko so opravljeni postopki iz člena 26(2), prejemnik predloži potrdilo o prejemu v skladu s členom 24(1). Odstavka 3 in 4 člena 24 se smiselno uporabljata.

2. Če v primeru iz člena 17(1)(a)(iii) ni mogoče pripraviti poročila o izvozu iz člena 25(1) ob zaključku gibanja trošarinskega blaga, zato ker v državi članici izvoza ni na voljo računalniško podprtega sistema ali ker v primeru iz člena 26(1) še niso bili opravljeni postopki iz člena 26(2), pošljejo pristojni organi države članice izvoza organom odpremne države članice papirni dokument, ki vsebuje iste podatke kot poročilo o izvozu in potrjuje konec gibanja, razen kadar je mogoče poročilo o izvozu iz člena 25(1) priskrbeti v kratkem roku prek računalniško podprtega sistema ali v upravičenih primerih.

Pristojni organi odpremne države članice posredujejo pošiljatelju izvod papirnega dokumenta iz prvega pododstavka ali zagotovi, da mu ostane na voljo.

▼B

Takoj ko je računalniško podprti sistem spet na voljo v državi članici izvoza ali ko so opravljeni postopki iz člena 26(2), pristojni organi države članice izvoza pošljejo potrdilo o izvozu v skladu s členom 25(1). Odstavka 2 in 3 člena 25 se smiselno uporabljata.

Člen 28

1. Ne glede na člen 27 poročilo o prejemu iz člena 24(1) ali poročilo o izvozu iz člena 25(1) potrjujeta, da je bilo gibanje trošarinskega blaga končano v skladu s členom 20(2).

2. Z odstopanjem od odstavka 1, kadar ni poročila o prejemu ali poročila o izvozu zaradi razlogov, ki so drugačni od razlogov iz člena 27, se lahko predloži drugačno dokazilo o koncu gibanja trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine, ki ga v primerih iz člena 17(1)(a)(i), (ii) in (iv), 17(1)(b) in 17(2), overovijo pristojni organi namembne države članice in ki temelji na ustreznem dokazu, da je trošarinsko blago prispelo na navedeni namembni kraj, ali ki ga v primeru iz točke (iii) člena 17(1)(a) overovijo pristojni organi države članice, v kateri je carinski urad izstopa, ter potrjuje, da je trošarinsko blago zapustilo ozemlje Skupnosti.

Dokument, ki ga predloži prejemnik in vsebuje enake podatke kot poročilo o prejemu ali poročilo o izvozu, je ustrezen dokaz za namene prvega pododstavka.

Če so pristojni organi države članice izvoza sprejeli ustrezna dokazila, v računalniško podprtem sistemu dokončno zaključijo gibanje.

Člen 29

1. Komisija v skladu s postopkom iz člena 43(2) sprejme ukrepe, da se določijo:

(a) struktura in vsebina sporočil, ki se morajo izmenjati za namene členov od 21–25 med osebami in pristojnimi organi, ki jih zadeva gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine;

(b) pravila in postopke v zvezi z izmenjavo sporočil iz točke (a);

(c) struktura papirnih dokumentov iz členov 26 in 27.

2. Vsaka država članica določi primere, v katerih se razume, da računalniško podprti sistem ni na voljo, ter pravila in postopke, po katerih je treba ravnati v takih primerih, za namene členov 26 in 27 ter v skladu z njima.

▼B

ODDELEK 3

Poenostavljeni postopki

Člen 30

Države članice lahko za gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine, ki se v celoti izvaja na njihovem ozemlju, določijo poenostavljene postopke, vključno z možnostjo opustitve zahteve po elektronskem nadzoru takega gibanja.

Člen 31

Po dogovoru in v skladu s pogoji, ki so jih določile vse zadevne države članice, se lahko za namene pogostih in rednih gibanj trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine, ki potekajo na ozemlju dveh ali več držav članic, določijo poenostavljeni postopki.

Ta določba vključuje gibanja prek fiksnih cevovodov.

POGLAVJE V

GIBANJE IN OBDAVČENJE TROŠARINSKEGA BLAGA PO SPROSTITVI V PORABO

ODDELEK 1

Nabave, ki jih opravijo fizične osebe

Člen 32

1. Za trošarinsko blago, ki ga nabavijo fizične osebe za lastno uporabo in ga same prevažajo iz ene države članice v drugo, se trošarina obračuna le v državi članici, kjer je blago nabavljeno.

2. Za določitev, ali je trošarinsko blago iz odstavka 1 namenjeno za lastno uporabo fizične osebe, države članice upoštevajo najmanj naslednje:

(a) komercialni status imetnika trošarinskega blaga in njegove razloge za razpolaganje z njim;

(b) kraj, kjer je trošarinsko blago, ali, če je ustrezno, uporabljeni način prevoza;

(c) kakršne koli dokumente, ki se nanašajo na trošarinsko blago;

(d) naravo trošarinskega blaga;

(e) količino trošarinskega blaga.

3. Za uporabo vsebine točke (e) odstavka 2 lahko države članice določijo okvirne količine samo v obliki dokaza. Te okvirne količine ne smejo biti nižje od:

(a) za tobačne proizvode:

— cigarete: 800 kosov,

▼B

— cigarilosi (cigare, ki ne tehtajo več kakor 3 g na kos): 400 kosov,

— cigare: 200 kosov,

— tobak za kajenje: 1,0 kg;

(b) za alkoholne pijače:

— žgane alkoholne pijače: 10 l,

— vmesni alkoholni proizvodi. 20 l,

— vino: 90 l (vključno z največ 60 l penečega vina),

— pivo: 110 l.

4. Države članice lahko tudi določijo, da nastane obveznost za plačilo trošarine v državi članici porabe za nabavo mineralnega olja, ki je že bilo dano v porabo v drugi državi članici, če take proizvode na neobičajen način prevaža fizična oseba ali kdo drug v njenem imenu.

Za namene tega odstavka „neobičajni“ prevoz pomeni vsak prevoz goriva, razen prevoz v rezervoarjih vozil ali v ustreznih ročkah za rezervno gorivo in prevoz tekočih proizvodov za ogrevanje, razen prevoz v cisternah, uporabljenih v imenu osebe, ki opravlja takšno gospodarsko dejavnost.

ODDELEK 2

Skladiščenje v drugi državi članici

Člen 33

1. Brez poseganja v člen 36(1), kadar se trošarinsko blago, ki je že bilo dano v porabo v eni državi članici, skladišči v komercialne namene v drugi državi članici, da bi bilo tam dobavljeno ali uporabljeno, zanj velja obveznost plačila trošarine, ta pa se obračuna v tej drugi državi članici.

Za namene tega člena „skladiščenje v komercialne namene“ pomeni skladiščenje trošarinskega blaga s strani osebe, ki ni fizična oseba, ali s strani fizične osebe, ki ni namenjeno za lastno uporabo in ga ne prevaža sama, v skladu s členom 32.

2. Sprejmejo se tisti pogoji za plačilo obveznosti in stopnje trošarine, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine v tej drugi državi članici.

3. Oseba, ki postane zavezanec za plačilo trošarine, je glede na primere iz odstavka 1 oseba, ki opravlja dobavo blaga ali ga skladišči za dobavo, ali oseba, ki se ji dobavi blago v drugo državo članico.

4. Brez poseganja v člen 38 se za trošarinsko blago, ki je že dano v porabo v eni državi članici in se giba na območju Skupnosti v komercialne namene, ne šteje, da se skladišči v te namene, dokler ne prispe v namembno državo članico, pod pogojem, da se gibanje izvaja v skladu s formalnostmi iz člena 34.

▼B

5. Za trošarinsko blago, ki se skladišči na ladji ali zrakoplovu, ki pluje ali leti med dvema državama članicama, vendar ni na voljo za prodajo, ko je plovilo ali letalo na ozemlju ene od držav članic, se ne šteje, da se skladišči za komercialne namene v tej državi članici.

6. Trošarina se v državi članici, kjer je blago dano v porabo, na zahtevo vrne ali odpusti, kadar pristojni organi druge države članice ugotovijo, da je nastala obveznost plačila trošarine in se je pobrala v tej državi članici.

Člen 34

1. V primerih iz člena 33(1) se trošarinsko blago giba med ozemlji držav članic skupaj s spremnim dokumentom, v katerem so navedeni vsi bistveni podatki iz dokumenta iz člena 21(1).

Komisija v skladu s postopkom iz člena 43(2) sprejme ukrepe za določitev oblike in vsebine spremljajočega dokumenta.

2. Osebe iz člena 33(3) izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) pred odpremo blaga vložijo prijavo pri pristojnih organih namembne države članice in jamčijo za plačilo trošarine;

(b) plačajo trošarino namembne države članice v skladu s postopkom, ki ga določi ta država članica;

(c) privolijo v vse preglede, ki pristojnim organom namembne države članice omogočijo, da ugotovijo, ali je bilo trošarinsko blago dejansko prejeto in ali je bila trošarina plačana.

Namembna država članica lahko v primerih in pod pogoji, ki jih sama določi, poenostavi zahteve iz točke (a) ali odobri odstopanje od njih. V tem primeru o tem obvesti Komisijo, ki o tem obvesti druge države članice.

Člen 35

1. Kadar se trošarinsko blago, ki je že dano v porabo v državi članici, giba v namembni kraj v tej državi članici čez ozemlje druge države članice, veljajo naslednje zahteve:

(a) tako gibanje spremlja spremni dokument iz člena 34(1) in poteka po ustreznem načrtu poti;

(b) pošiljatelj pred odpremo blaga vloži prijavo pri pristojnih organih v kraju odpreme;

(c) prejemnik potrdi prejem blaga v skladu s pravili, ki jih določijo pristojni organi v namembnem kraju;

(d) pošiljatelj in prejemnik privolita v vse preglede, ki njunim pristojnim organom omogočijo, da se prepričajo, ali je bilo trošarinsko blago dejansko prejeto.

▼B

2. Kadar se trošarinsko blago pogosto in redno giba pod pogoji iz odstavka 1, lahko zadevne države članice po skupnem dogovoru in v skladu s pogoji, ki jih določijo same, poenostavijo zahteve iz odstavka 1.

ODDELEK 3

Prodaja na daljavo

Člen 36

1. Za trošarinsko blago, ki je že dano v porabo v eni državi članici in ga kupi oseba, ki ni imetnik trošarinskega skladišča ali registrirani prejemnik, ki ima sedež v drugi državi članici in ne opravlja samostojne gospodarske dejavnosti, in ga prodajalec ali nekdo v njegovem imenu neposredno ali posredno pošlje ali prevaža v drugo državo članico, je obvezno plačilo trošarine v namembni državi članici.

Za namene tega člena „namembna država članica“ pomeni državo članico, v katero prispe pošiljka, ali državo prevoza.

2. V primeru iz odstavka 1 obveznost za plačilo trošarine nastane v namembni državi članici ob dobavi trošarinskega blaga. Upoštevajo se tisti pogoji za plačilo obveznosti in stopnje trošarine, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine v tej drugi državi članici.

Trošarina se plača v skladu s postopkom, ki ga določi namembna država članica.

3. Zavezanec za plačilo trošarine v namembni državi članici je prodajalec.

Vendar pa lahko namembna država članica določi, da je zavezanec davčni zastopnik s sedežem v namembni državi članici, ki ga potrdijo pristojni organi te države članice, ali, kadar prodajalec ne spoštuje določbe iz odstavka 4(a), prejemnik trošarinskega blaga.

4. Prodajalec ali davčni zastopnik ravna v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) preden odpošlje trošarinsko blago, ga prijavi in jamči plačilo trošarine pri za to določenem pristojnem davčnem uradu, in sicer pod pogoji, ki jih določi namembna država članica;

(b) plača trošarino pri uradu iz točke (a) po prispetju trošarinskega blaga;

(c) vodi evidenco dobavljenega blaga.

Zadevne države članice lahko v skladu s pogoji, ki jih določijo, na podlagi dvostranskih sporazumov poenostavijo te zahteve.

▼B

5. V primeru iz odstavka 1 se trošarina, pobrana v prvi državi članici, na zahtevo prodajalca vrne ali odpusti, če prodajalec ali njegov davčni zastopnik ravna v skladu s postopkom iz odstavka 4.

6. Države članice lahko določijo posebna pravila za uporabo odstavkov 1 do 5 za trošarine, ki so zajete v posebnem nacionalnem režimu distribucije.

ODDELEK 4

Uničenje in izguba

Člen 37

1. V primerih iz člena 33(1) in člena 36(1) se trošarina za trošarinsko blago, ki je bilo med prevozom v državo članico, ki ni država članica, v kateri je bilo dano v uporabo, v celoti uničeno ali nepovratno izgubljeno zaradi same narave blaga, nepredvidljivih okoliščin, višje sile ali soglasja pristojnih organov te države članice, v tej državi članici ne zaračuna.

V primeru popolnega uničenja ali nepovratne izgube se pristojnim organom države članice, v kateri je prišlo do popolnega uničenja ali nepovratne izgube zadevnega trošarinskega blaga, ali – če ni mogoče ugotoviti, kje se je blago izgubilo – v kateri je bilo blago najdeno, predloži ustrezno dokazilo.

Zavarovanje, vloženo v skladu s členoma 34(2)(a) ali 36(4)(a), se sprosti.

2. Vsaka država članica določi svoja pravila in pogoje, v skladu s katerimi se opredelijo v odstavku 1 navedene izgube.

ODDELEK 5

Nepravilnosti med gibanjem trošarinskega blaga

Člen 38

1. Če med gibanjem trošarinskega blaga v skladu s členom 33(1) ali členom 36(1) pride do nepravilnosti v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bilo to blago dano v porabo, zanj velja obveznost plačila trošarine, ta pa se obračuna v državi članici, v kateri je prišlo do nepravilnosti.

2. Če je bila med gibanjem trošarinskega blaga v skladu s členom 33(1) ali členom 36(1) odkrita nepravilnost v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bilo to blago dano v porabo, in če ni bilo mogoče ugotoviti kraja, kjer je prišlo do nepravilnosti, šteje, da se je ta zgodila v državi članici, v kateri je bila odkrita in v kateri se tudi obračuna trošarina.

▼B

Če pa se ravno pred iztekom treh let od datuma nakupa trošarinskega blaga ugotovi, v kateri državi članici je dejansko prišlo do nepravilnosti, se uporabijo določbe iz odstavka 1.

3. Trošarina se zaračuna osebi, ki je jamčila za njeno plačilo v skladu s členom 34(2)(a) ali 36(4)(a) in kateri koli osebi, ki je sodelovala pri nepravilnosti.

Pristojni organi države članice, v kateri je bilo trošarinsko blago dano v porabo, na zahtevo povrnejo ali odpustijo trošarino, če se ta pobere v državi članici, v kateri je bila storjena ali ugotovljena nepravilnost. Pristojni organi namembne države članice sprostijo zavarovanje, vloženo v skladu s členom 34(2)(a) ali 36(4)(a).

4. Za namene tega člena „nepravilnost“ pomeni okoliščine med gibanjem trošarinskega blaga iz člena 33(1) ali 36(1), ki niso zajete v členu 37, zaradi katerih se gibanje oziroma del gibanja trošarinskega blaga ni ustrezno končalo.

POGLAVJE VI

RAZNO

ODDELEK 1

Označevanje

Člen 39

1. Brez poseganja v člen 7(1) lahko države članice zahtevajo, da se trošarinsko blago v času, ko je dano v porabo na njihovem ozemlju, ali, v primerih iz prvega pododstavka člena 33(1) in iz člena 36(1), ko vstopi na njihovo ozemlje, označi z davčnimi oznakami ali nacionalnimi identifikacijskimi znaki, ki se uporabljajo za fiskalne namene.

2. Vsaka država članica, ki zahteva uporabo davčnih oznak ali nacionalnih identifikacijskih znakov iz odstavka 1, jih mora dati na voljo imetnikom trošarinskih skladišč drugih držav članic. Vendar pa vsaka država članica lahko določi, da so davčne oznake na voljo davčnim zastopnikom, ki jih pooblastijo pristojni organi te države članice.

3. Brez poseganja v kakršne koli določbe, ki jih lahko države članice določijo, da bi zagotovile pravilno izvajanje tega člena in preprečile utajo, izogibanje ali zlorabo, države članice zagotovijo, da davčne oznake ali nacionalni identifikacijski znaki iz odstavka 1 ne ustvarjajo omejitev za prosti pretok trošarinskega blaga.

▼B

Kadar je trošarinsko blago označeno s takimi oznakami ali znaki, mora država članica, ki jih je izdala, vrniti, odpustiti ali sprostiti vsak znesek, ki je bil plačan ali zajamčen za pridobitev takih oznak ali znakov, z izjemo stroškov izdaje, če je obveznost plačila trošarine nastala ali je bila trošarina pobrana v drugi državi članici.

Vendar pa lahko država članica, ki je izdala te oznake ali znake, določi, da je treba za povračilo, odpustitev ali sprostitev plačanega ali zajamčenega zneska njenim pristojnim organom predložiti zadovoljiv dokaz, da so bili te oznake ali znaki odstranjeni ali uničeni.

4. Davčne oznake ali nacionalni identifikacijski znaki iz odstavka 1 veljajo v državi članici, ki jih je izdala. Vendar pa države članice te oznake ali znake lahko medsebojno priznajo.

ODDELEK 2

Mali proizvajalci vina

Člen 40

1. Države članice lahko male proizvajalce vina oprostijo zahtev iz poglavij III in IV ter drugih zahtev glede gibanja in nadzora. Če ti mali proizvajalci vina sami opravljajo transakcije znotraj Skupnosti, obvestijo svoje pristojne organe in ravnajo v skladu z zahtevami iz Uredbe Komisije (ES) št. 884/2001 z dne 24. aprila 2001 o določitvi podrobnih pravil za uporabo v zvezi z dokumenti, ki spremljajo prevoz proizvodov iz grozdja in vina, in z evidencami, ki se vodijo v vinskem sektorju ([1]).

2. Kadar so mali proizvajalci vina oproščeni zahtev v skladu z odstavkom 1, prejemnik obvesti pristojne organe namembne države članice o prejetih pošiljkah vina z dokumentom, določenim z Uredbo (ES) št. 884/2001, ali s sklicevanjem nanj.

3. Za namene tega člena „mali proizvajalci vina“ pomeni osebe, ki proizvedejo povprečno manj kot 1 000 hl vina na leto.

ODDELEK 3

Oskrba ladij in zrakoplovov

Člen 41

Dokler Svet ne sprejme določb Skupnosti o oskrbi ladij in zrakoplovov, lahko države članice še naprej uporabljajo svoje nacionalne določbe o izjemah, ki veljajo za takšno oskrbo.

([1]) UL L 128, 10.5.2001, str. 32.

▼B

ODDELEK 4

Posebni režimi

Člen 42

Države članice, ki so sklenile sporazum o odgovornosti za gradnjo ali vzdrževanje čezmejnega mostu, lahko sprejmejo ukrepe, ki odstopajo od določb te direktive, da se poenostavi postopek za pobiranje trošarine na trošarinsko blago, ki se uporablja za gradnjo in vzdrževanje tega mostu.

Za namene teh ukrepov se most in gradbišča iz tega sporazuma štejejo za del ozemlja države članice, ki je v skladu s sporazumom odgovorna za gradnjo in vzdrževanje mostu.

Zadevne države članice o teh ukrepih obvestijo Komisijo, ki nato obvesti druge države članice.

POGLAVJE VII

ODBOR ZA TROŠARINE

Člen 43

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje „Odbor za trošarine“.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 44

Poleg nalog iz člena 43 Odbor za trošarine preuči vprašanja v zvezi z uporabo določb Skupnosti o trošarini, ki jih odpre predsednik Odbora za trošarine bodisi na lastno pobudo bodisi na zahtevo predstavnika države članice.

POGLAVJE VIII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 45

1. Komisija do 1. aprila 2013 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvedbi računalniško podprtega sistema ter zlasti o obveznostih iz člena 21(6) in postopkih, ki se uporabljajo v primeru nerazpoložljivosti sistema.

2. Komisija do 1. aprila 2015 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive.

3. Podlaga za poročili iz odstavkov 1 in 2 so predvsem informacije, ki jih predložijo države članice.

▼B

Člen 46

1. Do 31. decembra 2010 lahko odpremne države članice dovolijo, da se gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine začne v skladu s formalnostmi iz člena 15(6) in člena 18 Direktive 92/12/EGS.

Za navedena gibanja ter za njihov zaključek veljajo določbe iz prvega pododstavka ter členov 15(4) in (5) ter 19 Direktive 92/12/EGS. Člen 15(4) navedene direktive se uporablja za izdajatelje zavarovanja, določene v skladu s členom 18(1) in (2) te direktive.

Členi od 21 do 27 te direktive se ne uporabljajo za navedena gibanja.

2. Gibanja trošarinskega blaga, ki so se začela pred 1. aprilom 2010, in njihov zaključek urejajo določbe Direktive 92/12/EGS.

Ta direktiva se ne uporablja za ta gibanja.

▼A1

3. Brez poseganja v člen 32 lahko države članice, ki niso navedene v tretjem in četrtem pododstavku člena 2(2) Direktive 92/79/EGS, za cigarete, ki se lahko vnesejo na njihovo ozemlje brez dodatnega plačila trošarin, od 1. januarja 2014 uporabljajo količinsko omejitev v višini vsaj 300 kosov za cigarete, ki se vnesejo iz države članice, v kateri v skladu s tretjim in četrtim pododstavkom člena 2(2) navedene direktive veljajo trošarine, nižje od tistih, ki izhajajo iz prvega pododstavka člena 2(2) navedene direktive.

Države članice, navedene v tretjem in četrtem pododstavku člena 2(2) Direktive 92/79/EGS, ki obračunavajo trošarino v višini najmanj 77 EUR za 1 000 cigaret ne glede na ponderirano povprečno maloprodajno ceno, lahko od 1. januarja 2014 uporabljajo količinsko omejitev v višini vsaj 300 kosov cigaret, ki se lahko vnesejo na njihovo ozemlje brez dodatnega plačila trošarin iz države članice, v kateri v skladu s tretjim pododstavkom člena 2(2) navedene direktive veljajo nižje trošarine.

Države članice, ki uporabijo količinsko omejitev v skladu s prvim in drugim pododstavkom tega odstavka, o tem obvestijo Komisijo. Opravijo lahko potrebne preglede, pod pogojem, da ti pregledi ne vplivajo na pravilno delovanje notranjega trga.

▼B

Člen 47

1. Direktiva 92/12/EGS se razveljavi z učinkom od 1. aprila 2010.

Vendar se bo še naprej uporabljala v okviru omejitev in za namene, opredeljene v členu 46.

2. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo.

▼B

Člen 48

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo najpozneje do 1. januarja 2010, z učinkom od 1. aprila 2010. Komisiji takoj sporočijo besedila zakonov in drugih predpisov ter korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 49

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 50

Ta direktiva je naslovljena na države članice.